

Iranian Journal of Insurance Research

(IJIR)

Homepage: https://ijir.irc.ac.ir/?lang=en

ORIGINAL RESEARCH PAPER

Designing customer-oriented brand equity measure in insurance industry: integrated research

D. Feiz^{1,*}, M. Dehghani Soltani², H. Farsizadeh², R. Ghollamzadeh³

- ¹Department of Business Management, Faculty of Economics, Management and Administrative Sciences, Semnan University, Semnan, Iran
- ²Department of International Marketing Management, Faculty of Economics, Management and Administrative Sciences, Semnan, Iran
- ³Department of Business Management, Faculty of Management, Payame Nour University of Dehdasht, Dehdasht, Iran

ARTICLE INFO

Article History

Received: 11 January 2015 Revised: 05 June 2015 Accepted: 14 September 2015

Keywords

Customer-oriented brand equity; Insurance industry; Social image of brand; Trust.

ABSTRACT

The purpose behind the current study is to gain the measure of customeroriented brand equity in the insurance industry. The basic framework of the study has been obtained according to the review of literature, researches and referring to the marketing managers, experts and genius people in the insurance industry of Iran, then its validity has been investigated based on the

experts' comments. Analyzing the concept based on the integrated method, has been done in two phases. In the first phase (qualitative), recognizing the related measures has been done based on the data driventheory strategy and by doing deep interviews with the marketing managers and genius experts of the insurance industry in Iran. Then in the second phase (quantitative), these measures were judged by the statistical population (the customers of the insurance company under study in Tehran) and the degree of the importance of each measure was determined. The results indicated that customer-oriented brand equity in Iranian insurance industry include the relationship with the brand, performance, trust capability, value, interest and social image.

*Corresponding Author:

Email: feiz) τοτ@semnan.ac.ir DOI:) •, ۲۲ • ο Ί/ijir. Τ •) Σ. • Τ, • Τ

نشريه علمى پژوهشنامه بيمه

مقاله علمي

طراحی سنجهٔ اندازه گیری ارزش ویژهٔ برند مشتریمحور در صنعت بیمه: پژوهش ترکیبی

داود فیض ^{۱۰*}، مهدی دهقانی سلطانی ^۲، حسین فارسیزاده ^۲، رسول غلامزاده ^۳

گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده اقتصاد، مدیریت و علوم اداری، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران گروه مدیریت بازاریابی بین الملل، دانشکده اقتصاد، مدیریت و علوم اداری، دانشگاه سمنان، سمنان، ایران گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت، دانشگاه پیام نور دهدشت، دهدشت، ایران

حكىدە

اطلاعات مقاله

تاریخ دریافت: ۲۱ دی ۱۳۹۳ تاریخ داوری: ۱۵ خرداد ۱۳۹۴ تاریخ پذیرش: ۲۳ شهریور ۱۳۹۴

كلمات كليدي

ارزش ویژهٔ برند مشتریمحور اعتماد تصویر اجتماعی برند صنعت بیمه

این پژوهش با هدف دستیابی به سنجهٔ اندازه گیری ارزش ویژهٔ برند مشتری محور در صنعت بیمه انجام شده است. چارچوب اولیهٔ پژوهش از طریق مبانی نظری، تحقیقات انجام یافته و مراجعه به مدیران بازاریابی، کارشناسان و نخبگان در صنعت بیمه تدوین و اعتبار آن نیز از طریق مراجعهٔ مجدد به خبرگان در این زمینه مورد بررسی قرار گرفته است. در این پژوهش تحلیل مفهوم به روش آمیخته، در دو مرحله انجام پذیرفته است. در مرحلهٔ اول (کیفی) پژوهشگر با استراتژی تئوری داده بنیاد و انجام مصاحبههای عمیق از مدیران بازاریابی، کارشناسان و نخبگان در صنعت بیمه به شناخت سنجهها دراین رابطه اقدام نموده و این کار تا اشباع دادهها ادامه یافت، سپس در مرحله دوم (کمّی) این سنجهها در معرض قضاوت جامعهٔ آماری (مشتریان شرکت بیمهٔ مورد بررسی در شهر تهران)، قرار گرفت و میزان اهمیت هریک از آنها مشخص گردید. نتایج نشان داد که ابعاد ارزش ویژهٔ برند مشتری محور در صنعت بیمه شامل ارتباط با برند، عملکرد،

*نویسنده مسئول:

ایمیل: feiz ۱۳۵۳@semnan.ac.ir

DOI: 1 - , 77 - 07/ijir. 7 - 12. - 7, - 7

قابلیت اعتماد، ارزش، دلبستگی و تصویر اجتماعی است.

مقدمه

امروزه توجه به فعالیتهای بازاریابی به عنوان ابزاری برای حضور در ذهن مشتریان و ایجاد دارایی معنوی به نام برند، دیدگاه جدیدی در علم بازاریابی محسوب می شود. تحقیقات مختلف مشخص کرد که ارزش واقعی، در درون محصول یا خدمت نیست، بلکه این ارزش در ذهن مشتریان واقعی و بالقوه وجود دارد و این برند است که ارزش واقعی را در ذهن مشتریان ایجاد می کند (Keller, ۲۰۰۸). در شرایط پررقابت بازارهای کنونی به دست آوردن جایگاه مناسب در ذهن مصرف کننده به گونهای که مصرف کنندهٔ وفادار شرکت باشد، از اهمیت بسزایی برخوردار است و از جمله عواملی که در رسیدن به چنین جایگاهی در ذهن مشتریان مؤثر است، ارزش ویژهٔ برند ۱ شرکت است (۱۹۹۱). ارزش ویژهٔ برند، از مشهور ترین و مهم ترین مفاهیم بازاریابی است که امروزه به طور گسترده توسط محققان و صاحب نظران بازاریابی مورد بحث قرار گرفته است و از دلایل مهم این شهرت، نقش استراتژیک و مهم ارزش ویژهٔ برند در تصمیمات مدیریتی و ایجاد مزیت رقابتی برای شرکت و مشتریان آنهاست (۱۲۰۷ می مازر خود، مبلغ بیشتری را در که علاوه بر حفظ سهم بازار خود، مبلغ بیشتری را در لوای برند خود مطالبه نمایند (Lee and Back, ۲۰۰۷).

آکر۲ در سال ۱۹۹۱ بیان کرد که ارزش ویژهٔ برند، باعث افزایش کارایی برنامههای بازاریابی و وفاداری مشتریان به برند می شود، مخارج و هزینههای فعالیتهای ترفیعی را کاهش می دهد و از طریق توسعهٔ برند، سکویی برای رشد و توسعه ایجاد می نماید (گیلانی نیا و موسویان، ۱۳۸۹). ارزش برند در وفاداری، تداعیات یگانه و مثبت، توانایی جذب مشتریان جدید و مطالبهٔ قیمتهای بالاتر، سهولت ورود به بازار جدید و مطالبهٔ قیمتهای بالاتر، سهولت ورود به بازار جدید و مطالبهٔ قیمتهای بالاتر، سهولت ورود به بازار جدید و مطالبهٔ قیمتهای بالاتر، سهولت ورود به بازار جدید و مطالبهٔ قیمتهای بالاتر، سهولت ورود به بازار جدید و مطالبهٔ قیمتهای بالاتر، سهولت ورود به بازار جدید و مطالبهٔ قیمتهای بالاتر، سهولت ورود به بازار جدید و مطالبهٔ قیمتهای بالاتر، سهولت و بازار جدید و بازار جدید و بازار ب

هنگامی که ارزش ویژهٔ برند به طوردقیق اندازه گیری شود، معیار مناسبی برای ارزیابی اثرات بلندمدت تصمیمات بازاریابی خواهد بود (سیدجوادین و شمس، ۱۳۸۶). مشتری محوری برند، حاکی از اندازه گیری ادراک و برداشت ارزش ویژهٔ برند از منظر مشتریان است (Donthu, ۲۰۰۸). ارزش ویژهٔ برند مثبت و مبتنی بر مشتری، به نوبهٔ خود می تواند به درآمد بیشتر، هزینه های پایین تر و سود بالاتری منجر شود و اثرات مستقیمی بر توانایی سازمان در اتخاذ تصمیمات مناسب در مورد افزایش قیمت محصولات، اثر بخشی ارتباطات بازاریابی و موفقیت در توسعهٔ تجاری داشته باشد (Keller, ۲۰۰۸). بنابراین ارزش ویژهٔ برند باعث سودآوری برند شده و برای سازمان، جریان نقدی ایجاد می نماید (Roulac, ۲۰۰۶).

چالشهایی از قبیل تشدید رقابت در صنایع خدماتی و نیز افزایش تقاضا و انتظارات مشتریان سبب شده است که سازمانهای خدماتی برای باقیماندن در صحنهٔ رقابت و موفقشدن، راهبرد ارزش ویژهٔ برند مشتریمحور را انتخاب نمایند. امروزه ارزش ویژهٔ برند به عاملی متمایزکننده و در واقع به رقابتی ترین اسلحهٔ شرکتهای خدماتی پیشرو به خصوص در صنعت بیمه کشور تبدیل شده است (۲۰۱۴).

متأسفانه باید اذعان کرد که مطالعات صورت گرفته دربارهٔ برند و نام و نشان و ابعاد آن در ایران بسیار محدود و انگشتشمار است. به نظرمی رسد که این بعد از بازاریابی مورد بی توجهی و بی مهری اهل قلم و مدیران بازاریابی قرار گرفته است. این در حالی است که شرکتهای جهانی بیش از نیمی از موفقیتهای فروش خود را به خصوص در میان مصرف کنندگان کشورهای در حال توسعه مدیون برند و نام و نشان جهانی خود هستند. یکی از صنایعی که رقابت روزبه روز در آن شدت می یابد و مفهوم برند و ارزش ویژهٔ برند در آن به وضوح نمود پیدا می کند، صنعت بیمه است.

صنعت بیمه می تواند از طریق مدیریت مؤثر دانش اکتساب شده از مشتریان، عرضه کنندگان و رقبا، کیفیت خدمات را بهبود و نهایتاً ارزش حاصل از برند خود را ارتقا دهد. ضرورت نفوذ در اذهان مشتریان در صنعت بیمه نیز مشهود است. صنایع بزرگ بیمه در جهان نشان دادند که نفوذی قدر تمند، مطلوب و منحصربه فرد در ذهن مشتریان، تأثیر شگفت انگیزی بر فروش بیشتر و افزایش درآمد دارد. این نکته، در صنعت بیمهٔ ایران بعد از ورود رقبای خارجی به نقطهٔ اوج خود رسید. درک ابعاد ارزش ویژهٔ برند و مقایسهٔ شدت تأثیر آنها بر ارزش ویژهٔ برند شرکت،

^{\.} Brand Equity

^۲. Aaker

نشریه علمی پژوهشنامه بیمه دوره ۴، شماره ۳، تابستان ۱۳۹۴، شماره پیاپی ۱۳، ص ۳۳۹-۳۵۲

مدیران را قادر میسازد تا برنامهریزی صحیحی در راستای دستیابی به اهداف نام تجاری بکنند، به گونهای که با تدوین برنامههای بازاریابی مؤثرتر، از به هدررفتن منابع جلوگیری و میزان دستیابی به اهداف پیشینه شود. در نتیجه پژوهش حاضر، با هدف دستیابی به سنجهٔ اندازه گیری ارزش ویژهٔ برند مشتری محور در صنعت انجام شده است.

مبانی نظری پژوهش

نام برند از جمله با ارزشترین داراییهای یک شرکت است (Klink and Smith, ۲۰۰۱). یک برند قوی میتواند با ارزشترین دارایی یک مؤسسهٔ تجاری محسوب شود؛ زیرا باعث میشود شرکت بتواند حاشیهٔ سود بیشتر، کانالهای همکاری بهتر و همچنین مزایای دیگر را بهدستآورد (۲۰۱۱). He et al., ۲۰۱۱).

ارزش ويژهٔ برند

امروزه ارزش ویژهٔ برند، کانون توجه بسیاری از شرکتهای پیشرو است (عزیزی و آزینی، ۱۳۹۱). ارزش ویژهٔ برند عبارت است از داراییها و بدهیهای یک برند که ارزش محصول یا خدمت تولیدشده را کم یا زیاد میکند (۱۲۰۱۴). ارزش ویژهٔ برند مزایای بسیاری برای شرکتها و تولیدکنندگان دارد، بهعنوان مثال اگر برندی از ارزش ویژهٔ بالایی برخوردار باشد، مصرف کنندهٔ هدف، رفتار مثبتی نسبت به برند خواهد داشت که در نتیجه حاضر است قیمت بالایی برای محصول یا خدمت پرداخت کند، خرید خود را تکرار نماید و تبلیغات دهان برای محصول انجام دهد (۱۳۱۵). ارزش ویژهٔ یک برند قوی می تواند مشتریان وفاداری به همراه داشته باشد که بازدهٔ ثابت و همیشگی را به شرکت سرازیر می کند (۱۳۹۸). (Kuvykaite and Piligrimiene, ۲۰۱۴).

ارزش ویژهٔ برند مبتنی بر مشتری

ارزش ویژهٔ برند مبتنی بر مشتری، به منابع ارزش آفرین برند از دیدگاه مشتری نگریسته و آن را نتیجهٔ تأثیرات مختلف شناخت برند بر رفتار مشتریان در قبال همگی فعالیتهای برند می داند (Keller, ۲۰۰۸). به طور کلی فرایند ایجاد یک برند قدر تمند، یک فرایند چهار مرحلهای است (Keller, ۲۰۰۸):

مرحلهٔ اول، هویت برند: تدوین ذهنیتهایی که برند قصد دارد ایجاد کند و اطمینان از شناسایی برند توسط مشتری و مرتبط ساختن آن با یک طبقهٔ خاص از نیاز؛

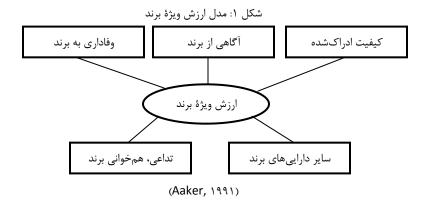
مرحلهٔ دوم، معنای برند: مرتبط ساختن یک سری ویژگیهای ملموس و ناملموس به برند؛

مرحلهٔ سوم، پاسخ برند: استخراج پاسخ مطلوب از مشتریان بر حسب قضاوت و احساسات؛

مرحلهٔ چهارم، طنین برند: تبدیل پاسخ برند به ایجاد یک رابطهٔ شدید و مبتنی بر وفاداری، بین مشتریان و برند.

مدل مفهومی برای اندازه گیری ارزش ویژهٔ برند مبتنی بر مشتری

از عمومی ترین و کاربردی ترین مدلهای ارزش ویژهٔ برند، مدل آکر است:

مروری بر پیشینه پژوهش

مطالعهٔ بوو و همکارانش ۱ در زمینهٔ یک مدل ارزش ویژهٔ برند مبتنی بر مشتری و کاربرد آن برای اهداف چندگانه در کشور آمریکا، مفهوم ارزش ویژهٔ برند مبتنی بر مشتری را تأیید کرد و علاوه براین نشان داد که آگاهی از برند، تأثیر مثبتی بر تجربهٔ استفاده از برند دارد و همچنین تجربهٔ استفاده از برند نیز تأثیر مثبتی بر ارزش برند دارد، اما نمی تواند اثر مستقیمی بر وفاداری مشتریان به برند داشته باشد. به عبارت دیگر توریستی که تجربهٔ مثبتی دارد، ممکن است مشتری وفاداری نباشد. کونکنیک و گار تنر ۲ نشان دادند که رابطهٔ مثبت و معناداری در میان چهار بعد ارزش ویژهٔ برند مبتنی بر مشتری وجود دارد. در این پژوهش مفهوم ارزش ویژهٔ برند در دو بازار جداگانه مورد بررسی قرار گرفت و نتایج حاصل از بررسی ها نشان داد که ابعاد برند در دو بازار با یکدیگر متفاوت است. رایس و ریکوایلم ۳ در تحقیقی نشان دادند که وفاداری و ارزش، مستقیماً در ایجاد ارزش ویژهٔ برند نقش دارند اما آگاهی از برند و اعتماد به طور غیرمستقیم و از طریق اثرگذاری بر وفاداری به برند، باعث ایجاد ارزش ویژهٔ برند میشوند. وفاداری به برند نیز به دلیل تأثیر مستقیم و نقش تعدیل کنندگی که در ایجاد ارزش ویژهٔ برند دارد، به عنوان مهم ترین منبع آن شناخته شده است.

دیواندری و همکارانش (۱۳۸۸) پژوهشی را با عنوان بهبود ارزش ویژهٔ برند مبتنیبر مشتری توسط ایجاد تصویر از مزیتهای کارکردی و غیرکارکردی در بانک ملت انجام دادند. نتایج نشان داد که تصویر از مزیتهای کارکردی رابطهٔ علّی و همبستگی مثبت نسبتاً شدیدی با شناخت برند داشته و بهعنوان علتی بر ذهنیتهای شکل گرفته در رابطه با برند محسوب می شود. نتایج پژوهش رضوانی و مهرنیا (۱۳۹۳) حاکی از تأثیرات مثبت ابعاد ارزش ویژهٔ برند روی ارزش ویژهٔ برند و تأثیرات قوی عناصر آمیخته ترفیع (بهجز پیشبرد فروش) بر این ابعاد است. در میان ابعاد ارزش ویژهٔ برند، تصویر ذهنی برند بیشترین تأثیر مثبت و در میان عناصر آمیختهٔ ترفیع، بازاریابی مستقیم، بیشترین تأثیر مثبت و پیشبرد فروش بیشترین تأثیر مثبت

سؤال پژوهش

ابعاد مختلف ارزش ویژهٔ برند مشتری محور در صنعت بیمه کداماند؟

روش شناسي يژوهش

^{&#}x27;. Boo et al., ۲۰۰۹

T. Konecnik and Gartner, TOOY

T. Rios and Riguelme, Y...

داود فیض و همکاران

پژوهشها براساس شیوههای ترکیبی، نوعی استراتژی پژوهشی یا روششناسی برای گردآوری، تحلیل و ترکیب دادههای کمّی و کیفی است که برای فهم مسائل پژوهشی در زمان انجام یک پژوهش مورد استفاده قرار می گیرد (Creswell, ۲۰۰۳).

این پژوهش براساس روش ترکیبی صورت گرفته است. در بخش کیفی از استراتژی نظریهٔ داده بنیاد و در بخش کمّی از مدلسازی معادلات ساختاری استفاده شده است.

مرحلهٔ اول پژوهش: پژوهش کیفی

در تحقیق کیفی برای دیدگاههای افراد مورد تحقیق ارزش قائل میشوند، محقق و تحقیقشونده با یکدیگر در رابطهٔ متقابل درنظرگرفتهمیشوند (هم به توصیف میپردازد و هم تبیین)؛ و برای جمعآوری دادههای اصلی به گفتهها و رفتارهای قابل مشاهده افراد، تکیه میکنند (داناییفرد و همکاران، ۱۳۸۹).

در روش تحقیق کیفی از مصاحبهٔ بیساختار استفاده نمودیم. برای مصاحبه در این مرحله چارچوبی تدوین شد که موضوعاتی را دربرمیگرفت که باید در باب آنها پرسشهایی مطرح می شد. در واقع با زمینه سازی مناسب، مصاحبه را آغاز کردیم. در طول مصاحبه نیز تلاش کردیم، مصاحبه شونده را در راستای مؤلفه های ارزش ویژهٔ برند مشتری محور سوق دهیم. مصاحبه از ۳۰ تن از مدیران بازاریابی و کارشناسان و نخبگان در صنعت بیمه تا آنجا ادامه یافت که دراین زمینه به اشباع داده ها رسیدیم. لازم به ذکر است انتخاب خبرگان در مرحلهٔ کیفی با توجه به سه معیار انجام گرفت. افراد واجد شرایط برای مصاحبه های عمقی باید هر سه معیار را دارا بودند:

داشتن حداقل ۵ سال سابقهٔ کاری مفید؛

فعالیت مستمر در سمتهای مرتبط با مدیریت بازاریابی و فروش؛

داشتن تحصیلات کارشناسی به بالا.

سپس بااستفاده از روش استراتژی تئوری داده بنیاد (که شامل مراحل کدگذاری باز، کدگذاری محوری و کدگذاری انتخابی میباشد)، مؤلفههای مربوطبه ارزش ویژهٔ برند مشتریمحور استخراج گردید. بدینصورت که از کدگذاری اولیه و ثانویه برای شکل گیری مفاهیم و مقولهها استفاده نمودیم و پس از آن، مضامین سازندهٔ ارزش ویژهٔ برند مشتریمحور احصا شد. پس از گردآوری نکات کلیدی و مفاهیم، اطلاعات دسته بندی شده در قالب جدول نتایج کدگذاری (جدول ۱) براساس مفهوم، بعد و شاخص ارائه شد.

تحلیل دادههای کیفی

رویکردهای مختلفی برای تعلیل دادهها وجود دارد. رویکرد ما در تعلیل دادههای پژوهش، رویکرد ویرایشی است. رویکرد ویرایشی در سنت فلسفهٔ پدیدارشناسی ریشه دارد که در پی درک تجارب جهان زندگی فردی است (Boon et al., ۲۰۱۲). در این نوع سبک، مفسر مانند ویرایشگری که در پی بخشهای معنادار، کم و زیادکردن کلمات یا جملات، حذف کلمات غیرضروری در متن است، به متن مینگرد. برای استخراج مفاهیم از میان حجم انبوه اطلاعاتی که در طول مصاحبه بهدستمی آید، عمل کدگذاری انجام می گیرد. کدگذاری نوعی تعلیل عمیق است که در آن دادهها، کلمه به کلمه بررسی می شوند و درنهایت، کدها از لابهلای واژهها یا عبارتها خارج می شوند (دانایی فرد و همکاران، ۱۳۸۹). در این پژوهش از کدگذاری اولیه و ثانویه برای شکل گیری مفاهیم و مقولهها استفاده نمودیم.

احصاي مضامين

پس از گردآوری نکات کلیدی و مفاهیم، اطلاعات دستهبندی شده در قالب جدول نتایج کدگذاری (جدول ۱) براساس مفهوم، بعد و شاخص ارائه شده است:

نشریه علمی پژوهشنامه بیمه دوره ۴، شماره ۳، تابستان ۱۳۹۴، شماره پیاپی ۱۳، ص ۳۳۹-۳۵۲

جدول ۱: مؤلفههای ارزش ویژهٔ برند مشتریمحور

شاخص	بعد	مفهوم
۱ – باليدن به خود با داشتن اين برند		
۲- خوب بودن برند در نظر دوستان	۱- تصویر اجتماعی	
۳- همخوانی برند با شخصیت فرد از نظر موقعیت و نوع	G	
۱ – انتظار عملکرد بالا از برند		
۲– بینقص بودن برند	۲– عملکر د	
٣– بدون اشكال بودن برند	١- عمدر د	
۴– خ وب کار کردن برند		
۱ – قابل اعتماد بودن شرکت و افراد پشت برند		ارز
۲– دقیق بودن شرکت در توجه به علاقههای مشتریان	۳- قابلیت اعتماد	رزش ويژهٔ
۳– سوءاستفاده نکردن شرکت از مشتریان		ير ئېر
۱ – علاقمندی و انس با برند بعد از دیدن آن		ئر بر
۲- داشتن احساسات شخصی مثبت به برند	۴– تعلق	مشترى محو
٣- ایجاد احساسات گرم نسبت به برند با گذشت زمان		ğ
۱ – خوب بودن قيمت برند		
۲– دریافت ارزش بیشتر از پول برای برند	۵- ارزش قیمتی	
۳– مناسب بودن قیمت برند باتوجه به مزایای آن		
۱ – ارتباط شخصی و نزدیکی با برند		
۲- تعریف بخشی از وجود از طریق برند		
۳- ارتباط شخصی بین خود و برند	۶– ار تباط	
۴- ارتباط بین ترجیح برند و نوع نگاه به خود		
۵– نشان دادن هویت از طریق برند		

براساس نتایج حاصل از کدگذاری و احصای مضامین، چارچوبی پیشنهادی برای پدیدهٔ ارزش ویژهٔ برند مشتریمحور بیان شد. شاخصهای این چارچوب در اختیار ۱۰ تن از دانشجویان دکتری بازاریابی و ۲ تن از استادان مدیریت دانشگاه سمنان، قرار گرفت و درنهایت، با مدنظر قراردادن دیدگاههای ایشان، پرسشنامهٔ ارزش ویژهٔ برند مشتریمحور طراحی شد.

مرحلهٔ دوم پژوهش: پژوهش کمّی

در این مرحله پرسشنامه در اختیار مشتریان شرکت بیمهٔ مورد بررسی در شهر تهران قرار گرفت و پس از جمع آوری پرسشنامهها به تحلیل دادههای آن پرداخته شد. جامعهٔ آماری در این پژوهش کلیهٔ مشتریان شرکت بیمهٔ مورد بررسی در شهر تهران است که بهصورت نامحدود در نظر گرفته شده است. برای به دست آوردن حجم نمونه از روش نمونه گیری تصادفی ساده و فرمول کوکران استفاده شده است (سرمد و همکاران، ۱۳۹۲) و حجم نمونهٔ موردنظر پژوهش به این صورت است:

$$n = \frac{\left(1/\sqrt{2}\right)^{2} \times \cdot / \circ \times \cdot / \circ}{\left(\cdot / \cdot \circ\right)^{2} + \left(1/\sqrt{2}\right)^{2} \times \cdot / \circ \times \cdot / \circ} = \text{TAO}$$

بنابراین با مشخص شدن حجم نمونه تعداد ۴۰۰ پرسشنامه در جامعهٔ موردنظر توزیع گردید که از این تعداد ۳۸۷ پرسشنامه جمع آوری و تحلیل شد. در پژوهش حاضر یک پرسشنامهٔ محقق ساختهٔ حاوی ۲۱ سؤال که ابعاد ارزش ویژهٔ برند مشتری محور در صنعت بیمه را می سنجد،

براساس طیف لیکرت پنج گزینهای (کاملاً مخالفم، مخالفم، نه موافق و نه مخالفم، موافقم و کاملاً موافقم) توسط محقق، تهیه و تنظیم گردیده است.

برای تعیین روایی ابزار پژوهش از روایی صوری استفاده شده، بدین ترتیب که پرسش نامه در اختیار چند تن از دانشجویان دکتری بازاریابی، اساتید و خبرگان دراین زمینه قرار گرفت و از آنان در مورد هر سؤال و توانایی آن در خصوص ارزیابی هدف مربوطه نظرخواهی شد و با نظر آنان اصلاحات جزئی در پرسش نامه صورت گرفت و درنهایت روایی پرسش نامه توسط آنان مورد تأیید قرار گرفت. همچنین برای تعیین پایایی پرسش نامه نیز از ضریب آلفای کرونباخ استفاده شد. همان طور که در جدول ۲ مشاهده می شود ضریب آلفای کرونباخ برای تمامی ابعاد ارزش ویژهٔ برند مشتری محور از ۲/۰ بیشتر بوده که نشان دهندهٔ پایایی ابزار پژوهش است.

جدول ۲: منابع سؤالات پرسشنامهٔ پژوهش

ضريب آلفاى كرونباخ	سؤالات	متغير
·/AY	۲ تا ۱	تصوير اجتماعي
•/٧۶	۷ تا ۴	عملكرد
٠/٨٩	۱۰ تا ۸	قابليت اعتماد
•/**	۱۲ تا ۱۱	تعلق
•/ Y ٩	۱۶ تا ۱۶	ارزش قيمتى
٠/٨۶	۱۷ تا ۲۱	ارتباط

تحلیل دادهها و یافتهها

به منظور تحلیل داده های به دست آمده از پرسش نامهٔ توزیع شده و صحت الگوی اندازه گیری تحقیق از مدل معادلات ساختاری با بهره گیری از نرم افزار LISREL است شده است. مهم ترین شاخص تناسب مدل آزمون X۲ است، ولی به خاطر اینکه آزمون X۲ تحت شرایط خاصی عمل می کند و همیشه این شرایط محقق نمی شود لذا یکسری شاخص های ثانویه ای نیز ارائه می گردد.

مهم ترین این شاخصها عبارتاند از: شاخص برازندگی ۱، برازندگی تعدیلیافته ۲، ریشهٔ میانگین مربعات خطای تخمین ۳.

حالتهای بهینه برای این آزمونها به شرح زیر است:

آزمون X۲ هرچه کمتر باشد بهتر است؛ زیرا این آزمون اختلاف بین داده و مدل را نشان می دهد؛

آزمون GFI و AGFI باید بیشتر از ۹۰٪ باشد؛

آزمون RMSR هرچه کمتر باشد بهتر است، زیرا این آزمون یک معیار برای میانگین اختلاف بین دادههای مشاهده شده و دادههای مدل است (دهقانی سلطانی و همکاران، ۱۳۹۲).

تحلیل عاملی تأییدی (روایی سازه) متغیرهای پژوهش

در تحلیل عاملی تأییدی، پژوهشگر به دنبال دریافت این مطلب است که آیا سؤالهای پژوهش قابلیت سنجش متغیر مورد نظر را دارد؛ از سویی باتوجه به اینکه متغیرهای پژوهش حاضر دارای ابعادی هستند که برای هریک از ابعاد سؤالهایی طراحیشده، لازم است تحلیل عاملی

^{&#}x27;. Goodness of Fit Index(GFI)

^{1.} Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI)

T. Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)

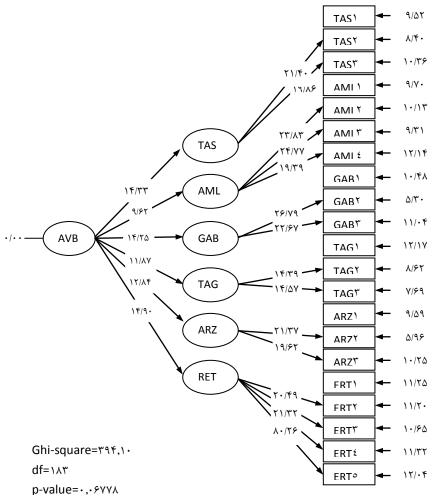
تأییدی در دو مرتبهٔ اول و دوم صورت پذیرد (حمیدیزاده و همکاران، ۱۳۹۱). جدول ۳ شاخصهای نیکویی برازش مربوطبه تحلیل عاملی تأییدی مرتبهٔ دوم برای مؤلفههای ارزش ویژهٔ برند مشتریمحور را نشان میدهد.

جدول ۳: تحلیل عاملی تأییدی مرتبهٔ دوم برای مؤلفههای ارزش ویژهٔ برند مشتریمحور

نتيجه	حد مطلوب	بعد	شاخص	معیارهای برازش مدل	رديف
قابل قبول	٣>	۲/۱۵	x '/df	کایدو نسبی	١
بسيار خوب	•/•△>	•/•۴۵	RMSEA	ريشة ميانگين مجذورات تقريب	٢
قابل قبول	حدود صفر	٠/٠۵۵	PMR	ريشة مجذور ماندهها	٣
بسيار خوب	•/9• <	•/9Y	NFI	شاخص برازش هنجارشده	۴
بسيار خوب	•/9• <	•/91	NNFI	شاخص نرم برازندگی	۵
بسيار خوب	•/9• <	•/91	CFI	شاخص برازش تطبيقي	۶
بسيار خوب	•/9• <	•/97	RFI	شاخص برازش نسبى	γ
بسيار خوب	•/9• <	•/91	IFI	شاخص برازش اضافى	٨
بسيار خوب	•/9• <	٠/٩١	GFI	شاخص برازندگی	٩
بسيار خوب	•/9• <	٠/٩٢	AGFI	برازندگی تعدیلیافته	١.

نمودار ۱: مدل اندازه گیری مقادیر سمت چپ با استفاده از تحلیل عاملی تأییدی

مرتبهٔ دوم در حالت ضرایب معنادار

تحليل سؤال پژوهش

همان طورکه کانون تمرکز پژوهش نشان می دهد، تدوین سنجهای روا برای اندازه گیری ارزش ویژهٔ برند مشتری محور هدف غایی پژوهش بوده است. باتوجه به نتایج حاصل از مرحلهٔ اول پژوهش (مرحلهٔ کیفی) که از طریق مصاحبه و استراتژی تئوری داده بنیاد انجام گرفت، ابعاد ارزش ویژهٔ برند مشتری محور از نظر مدیران، کارشناسان و خبرگان بازاریابی در صنعت بیمه شناسایی شدند که عبارتاند از: ارتباط با برند، عملکرد، قابلیت اعتماد، ارزش، دلبستگی و تصویر اجتماعی؛ که هریک از این متغیرها به عنوان متغیر مکنون و سؤالات و گویههای طراحی شده برای سنجش این متغیرها به عنوان متغیر مشهود است. سپس در مرحلهٔ دوم پژوهش (مرحلهٔ کمّی) پرسش نامهٔ محقق ساخته برای طراحی الگوی ارزش ویژهٔ برند مشتری محور در اختیار مشتریان شرکت بیمه مورد بررسی در شهر تهران قرار گرفت و با استفاده از نرمافزار LISREL و مدل سازی معادلات ساختاری به تحلیل دادههای پرسش نامه پرداخته شد.

باتوجه به نتایج حاصل از تحلیل عاملی تأییدی (نمودار ۱) رابطهٔ مثبت معناداری بین هریک از ابعاد و متغیر ارزش ویژهٔ برند مشتری محور بهدست آمد. لازم به ذکر است که برای تأیید یا رد هریک از عوامل مربوط نسبت به متغیر شایستگی از ضرایب استاندارد و اعداد معناداری انها نیز بالای ۱/۹۶ است می توان نتیجه گرفت عوامل شناسایی شده، از ابعاد ارزش ویژهٔ برند مشتری محور در صنعت بیمه می باشند.

همانطورکه در نمودار ۱ مشاهده می شود، بیشترین میزان تأثیر مربوطبه مؤلفهٔ قابلیت اعتماد و با مقدار تأثیر ۱۴/۱۵ است. بنابراین می توان چنین بیان داشت که بیشترین میزان تأثیر به ترتیب مربوط به مؤلفهٔ قابلیت اعتماد و سپس مؤلفهٔ تعلق، ارزش، تصویر اجتماعی، ارتباط و درنهایت عملکرد است.

جمع بندی و پیشنهادها

در فرایند بازاریابی نیاز به درک کامل رفتار مصرفکننده وجود دارد تا مبنای مناسبی برای تصمیمات استراتژیک در مورد بازار هدف و جایگاهسازی محصول و خدمت بهوجودآید. دراین میان، یکی از با ارزش ترین داراییهای شرکتهای بیمه برای افزایش بهرهوری برنامههای بازاریابی، داشتن برند است که بر اثر برنامههای بازاریابی شرکت، در ذهن مصرف کننده ایجاد شده است. شرکتهای بیمه پس از علم به رابطهٔ مستقیم میان ارزش ویژهٔ برند و فروش شرکت، در مرحلهٔ اول لازم است ارزیابی شایستهای از برند خود داشته باشند و در مرحلهٔ بعد می توانند استراتژی ارزش ویژهٔ برند خود را پیگیری نمایند. ارزیابی ارزش ویژهٔ برند، به عنوان ابزار و نقطهٔ آغازی برای خلق برندهای با ارزش و ماندگار محسوب می شود. همان طور که بیان گردید، هدف این پژوهش دستیابی به سنجهٔ اندازه گیری ارزش ویژهٔ برند مشتری محور در صنعت بیمهٔ کشور عبارتاند از: است. نتایج به دست آمده از تحلیل دادههای پژوهش نشان می دهد که ابعاد ارزش ویژهٔ برند مشتری محور در صنعت بیمهٔ کشور عبارتاند از: ارتباط با برند، عملکرد، قابلیت اعتماد، ارزش، دلبستگی و تصویر اجتماعی. که دراین میان بعد قابلیت اعتماد با ضریب معناداری ۶/۷۹ کمترین تأثیر را در ارزش ویژهٔ برند مشتری محور در صنعت بیمه دارد که این نشان می دهد قابلیت اعتماد به این دلیل مهم است که مشتریان برای برندهای مورد اعتماد، ارزش بیشتری قائل اند و بالعکس نداشتن اعتماد به برند از ارزش ویژهٔ برند می کاهد.

مقیاس حاضر از شش بعد تشکیل شده است که عبارتاند از: تصویر اجتماعی، عملکرد، قابلیت اعتماد، تعلق، ارش قیمتی و ارتباط. عملکرد، جزء حیاتی هر برند است. اگر برندی نتواند از عهدهٔ کار یا مسئولیتی برآید که برای آن طراحی شده است، مصرف کنندگان، آن برند را نخواهند خرید و دراین حالت برند ارزش ویژهٔ پایینی خواهد داشت. تصویر اجتماعی، عنصر افزایش دهندهٔ ارزش ویژهٔ برند تلقی می شود. تصویر اجتماعی، ناشی از شهرت اجتماعی است که به همراه مالکیت یا استفاده از برند برای مصرف کنندهٔ آن به دست می آید. عنصر ارزش قیمتی به انتخاب برند مشتری برای تعادل بین قیمت محصول یا خدمت و تمام مزایای آن بستگی دارد. برندهای دارای نسبت بالای ارزش قیمت، ارزش ویژهٔ برند بالاتری دارند. قابلیت اعتماد به این دلیل مهم است که مشتریان برای برندهای مورد اعتماد، ارزش بیشتری قائل اند. بالعکس، نداشتن اعتماد به

برند از ارزش ویژهٔ آن برند می کاهد. دلبستگی یا تعلق به برند به معنای شناسایی برند و همچنین گسترش رابطهٔ احساسی با آن برند است و درنهایت ارتباط با برند در پی اندازه گیری میزان و شدت ارتباط و پیوند با برند میباشد. آکر ۱ در پژوهش خود به اندازه گیری ابعاد ارزش ویژهٔ بددستآمده شامل ده بعد فرعی است که در پنج بعد اصلی (وفاداری، رضایت- وفاداری بین استفاده کنندگان از برند، کیفیت ادراک شده-رهبری، پیوندها-تفاوتها و رفتار بازار) طبقه بندی شده است. راج ۲ در تحقیق خود چهار بعد اصلی یعنی آگاهی از برند، قدرت پیوندهای برند، مناسب بودن پیوندهای برند و منحصر به فردبودن پیوندهای برند را به عنوان ابعاد ارزش ویژهٔ برند مشتری محور شناسایی کرد. کایامن و اراسلی ۳ نیز در پژوهش خود سه بعد وفاداری، کیفیت ادراک شده و تصویر برند را به عنوان ابعاد ارزش ویژهٔ برند مشتری محور در صنعت هتل داری شناسایی کردند. با توجه به نتایج به دست آمده از پژوهش به مدیران بازاریابی در صنعت بیمه پیشنهادهایی به شرح زیر ارائه می گردد:

در راستای افزایش ارزش ویژهٔ برند مشتری محور، توجه به ابعاد شناسایی شده (ارتباط با برند، عملکرد، قابلیت اعتماد، ارزش، دلبستگی و تصویر اجتماعی) را در برنامه ریزی بازاریابی خود مدنظر قرار دهند؛

لزوم توجه هرچه بیشتر به بعد قابلیت اعتماد از سوی مدیران بازاریابی؛

تلاش در جهت بالابردن عملکرد برند؛ باتوجه به اینکه عملکرد، جزء حیاتی هر برند است و اگر برندی نتواند از عهده کار یا مسئولیتی برآید که برای آن طراحی شده است، مصرف کنندگان، آن برند را نخواهند خرید و دراین حالت برند ارزش ویژه پایینی خواهد داشت.

پیشنهاد برای تحقیقات آتی

پژوهش حاضر در میان مدیران و کارشناسان بازاریابی در صنعت بیمه انجام گردید، پیشنهاد میشود پژوهش با همین عنوان در سایر صنایع کشور انجام گردد؛

پیشنهاد می شود که با استفاده از ادبیات پژوهش، متغیرهای دیگری به پرسشنامه و الگوی طراحی شده اضافه شود.

محدودیتهای پژوهش

عدم همکاری بعضی از مدیران و کارشناسان بازاریابی برای مصاحبه و توزیع پرسشنامه؛

دسترسی محدود به پایگاههای داده، سایتها، مقالات و پایان نامههای لاتین؛

کمبود وقت و عدم همکاری برخی از مدیران در تخصیص بخشی از اوقات کاری خود به منظور تکمیل پرسشنامه؛

محدودیت یافتن مدیران و کارشناسانی که صادقانه و بدون غرضورزی به سؤالات پرسشنامه پاسخ دهند؛

منابع و ماخذ

حمیدیزاده، م، یزدانی، ن.، عالم تبریز، ا. خورشیدی، غ.، (۱۳۹۱). طراحی و اعتبار سنجی مدل تبلیغات الکترونیک. مجلهٔ چشمانداز مدیریت بازرگانی، ش۱۱، صص۹۹-۸۸.

دانایی فرد، ح.، حسنزاده، ع. سالاریه، ن.، (۱۳۸۹). طراحی سنجهٔ اندازه گیری بی تفاوتی سازمانی: پژوهش ترکیبی. فصلنامهٔ اندیشهٔ مدیریت راهبردی، (۲)۴، صص۹۹-۹۷.

۱. Aaker, ۱۹۹۶

¹. Rajh, ۲۰۰۲

T. Kayaman and Arasli, ۲۰۰۷

داود فیض و همکاران

دهقانی سلطانی، م.، محمدی، ۱.، پوراشرف، ی. سایه میری، ک.، (۱۳۹۲). بررسی عوامل مؤثر بر ارزیابی نگرش مصرف کنندگان از توسعهٔ برند، مجلهٔ مدیریت بازرگانی، (۵(۱)، صص۱۰۴–۸۵.

دیواندری، ع.، حقیقی، م.، الهیاری، ا. باقری، ت.، (۱۳۸۸). بهبود ارزش ویژهٔ برند مبتنی بر مشتری توسط ایجاد تصویر از مزیتهای کارکردی و غیرکارکردی. مجلهٔ چشمانداز مدیریت، ش۳۰، صص ۴۸–۲۹.

رضوانی، م. مهرنیا، س.، (۱۳۹۳). مدل یابی ارزش ویژهٔ برند مشتری محور مبتنی بر عناصر آمیختهٔ ترفیع (مورد مطالعه: شرکتهای صنایع لبنی فعال در بازار تهران). مجلهٔ تحقیقات بازاریابی نوین، (۲)۴، صص۴۰-۲۳.

سرمد، ز.، بازرگان، ع. حجازی، ا.، (۱۳۹۲). روشهای تحقیق در علوم رفتاری، تهران: آگاه.

سیدجوادین، س. شمس، ر.، (۱۳۸۶). عوامل تعیین کنندهٔ ارزش ویژهٔ برند کفش ورزشی در میان گروه سنی جوانان. پژوهشنامهٔ علوم انسانی و اجتماعی مدیریت، (۲۱)۷، صص ۹۷–۷۳.

عزیزی، ش. آزینی، ۱، (۱۳۹۱). طنین برند: کاربرد هرم ارزش ویژهٔ برند کلر در بانک صادرات ایران. مجلهٔ پژوهشهای مدیریت عمومی، (۵(۱۷)، صص ۱۳۴-۱۲۲.

کاتلر، ف. آرمسترانگ، گ.، (۱۳۹۰). اصول بازاریابی، ترجمه علی پارسائیان، تهران: ادبستان.

گیلانینیا، ش. موسوی، ج.، (۱۳۸۹). تأثیر وفاداری به برند بر ارزش ویژهٔ برند بانک از دیدگاه مشتریان کارت الکترونیکی. فصلنامه مدیریت صنعتی، (۱۴)۵، صص ۱۲۱–۱۰۲.

Aaker; D.A., (1991). Managing brand equity. The Free Press, New York, NY.

Aaker; D.A., (1999). Measuring brand equity across products and markets. California Management Review, ΥΛ(Υ), pp.1·٢-1٢·.

Atilgan; E.; Aksoy; S. Akinci; S., (۲۰۰۷). Determinants of the brand equity. Marketing Intelligence and Planning, ۲۳(۳), pp. ۲۳۷–۲۴۸.

Bianchi; C.; Pike; S. Lings; I., (٢٠١۴). Investigating attitudes towards three South American destinations in an emerging long haul market using a model of consumer-based brand equity (CBBE). Tourism Management, ۴۲, pp.۲۱۵–۲۳۳.

Boo; S.; Busser; J. Baloglu. S., $(\Upsilon \cdot \cdot \P)$. A model of customer-based brand equity and its application to multiple destinations. Journal of Tourism Management, f(A), pp. $\Upsilon \Pi = \Upsilon \Pi$.

Boon; S.; Johnston; B. Webber; S., $(\Upsilon \cdot \Upsilon)$. A phenomenographic study of english Faculty's Conceptions of information literacy. Journal of Documentation, $\mathcal{F}\Upsilon (\Upsilon)$, pp. $\Upsilon \cdot \Upsilon - \Upsilon \Upsilon \lambda$.

Buil; I.; Chernatony; L.D. Martinez; E., $(\Upsilon \cdot \cdot \lambda)$. A cross-national validation of the consumer-based brand equity scale. Journal of Product & Brand Management, $\Upsilon(\beta)$, pp. $\Upsilon\lambda \Upsilon-\Upsilon\Upsilon$.

Cobb-Walgren; C.J.; Ruble; A.C. Donthu; N., (١٩٩۵). Brand equity, brand preference, and purchase intent. Journal of Advertising, Υ۴(٣), pp.Υδ-۴٠.

Creswell; J.W., (۲۰۰۳). Research design: Qualitative and mixed methods approaches. Thousand Oaks, CA: Sage.

He; H.; Li; Y. Harris; L., (٢٠١١). Social identity perspective on brand loyalty. Journal of Business Research, *γ*(λ), pp. 7*γ*Δ–7*γ*۹.

- Huang; Z. Cia; L.A., (٢٠١۵). Modeling consumer-based brand equity for multinational hotel brands When hosts become guests. Tourism Management, 49, pp.471-477.
- Kayaman; R. Arasli; H., (۲۰۰۷). Customer-based brand equity: Evidence from the hotel Industry.

 Managing Service Quality, ۱۷(۱), pp. ۹۲–۱۰۹.
- Keller; K.L., (۱۹۹۳). Conceptualizing, measuring, and managing customer-based brand equity. Journal of Marketing, ΔΥ(1), pp.1-۲۲.
- Keller; K.L., ($\Upsilon \cdot \Upsilon \gamma$). Understanding brands, branding and brand equity. Interactive Marketing, $\Delta(\Upsilon)$, pp. $\Upsilon \Upsilon \cdot \Upsilon$.
- Keller; K.L., (۲۰۰۶). Building strong brand: Three models for developing and implementing brand plans. Minnesota: University of Minnesota.
- Keller; K.L., (Υ··λ). Strategic brand management-building, measuring, and managing brand equity.

 United States: PEARSON Prentice Hall, rrded.
- Keller; K.L. Lehmann; D.R., $(\tau \cdot \cdot \tau)$. The brand value Chain: Optimizing strategic and financial brand performance. Marketing Management, $\Delta q(\tau)$, pp. $\tau \rho = \tau 1$.
- Kim; C.K. Chung; J.Y., (۱۹۹۷). Brand popularity, Country image and market share: An empirical study. Journal of International Business Studies, τ(۶), pp. ۱۲۳–۱۳λ.
- Klink; R.R. Smith; D.C., (۲۰۰۱). Threats to the external validity of brand extension research. Journal of Marketing Research, ۳۸, pp.٣٢۶-٣٣۵.
- Konecnik; M. Gartner; W.C., $(\Upsilon \cdot \cdot \cdot \vee)$. Customer-based brand equity for a destination. Annals of Tourism Research, $\Upsilon f(\Upsilon)$, pp. $f \cdot \cdot f \Upsilon 1$.
- Kuvykaite; R. Piligrimiene; Z., (٢٠١۴). Consumer engagement into brand equity creation. Social and Behavioral Sciences, \Δρ, pp.۴٧٩-۴٨٣.
- Lee; J.S. Back; K.J., ($\Upsilon \cdot \cdot \cdot \uparrow$). Reexamination of attendee-based brand equity. Tourism Management, $\Delta(\Upsilon \cdot)$, pp. $\Upsilon \cdot \gamma$.
- Olson; E.L., (Υ··λ). The implications of platform sharing on brand value. Journal of Product & Brand Management, ۱۷(۴), pp.Υ۴۴-۲۵۳.
- Rajh; E., (۲···۲). Development of scale for measuring customer-based brand equity. Ekonomski Pregled, ΔΨ, pp.ΥΥ·-ΥΛΙ.
- Rios; R. Riquelme; H.E., $(\Upsilon \cdot \cdot \lambda)$. Brand equity for online companies. Journal of Intelligence & Planning, $\Upsilon F(Y)$, pp.Y19-YFT.
- Roulac; S.E., (٢٠٠۶). Brand + beauty + utility = property value. Property Management, ۲۵(۵), pp. ۴۲۸–۴۴۶.
- Schultz; D.E. Schultz; H.F., (۲۰۰۴). IMC, The next generation: Five steps for delivering value and measuring returns using marketing communication. New York, NY:McGraw-Hill Professional.
- Silverman; S.N.; Sprott; D.E. Pascal; M.J., (۱۹۹۹). Relating consumer-based sources of brand equity to market outcomes. Advances in Consumer Research, ۲۶(۱), pp.۳۵۲–۸۵۲.

Tingchi Liu; M.; Wong; I.A.; Shi; G.; Chu; R. Brock; J.L., $(\Upsilon \cdot 1 \%)$. The impact of corporate social responsibility (CSR) performance and perceived brand quality on customer-based brand preference. Journal of Services Marketing, $\Upsilon \wedge (\Upsilon)$, pp. $1 \wedge 1 - 1 \%$.

Yoo; B. Donthu; N., (Υ··λ). Developing and validating a multidimensional Consumer-Based brand equity scale. Journal of Business Research, ΔΥ, pp. ۱– ۱۴.